

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1549. usque ad annum 1551 - ... Atque Tabulis
Chronologicis Ab Anno Christi 1000 Usque Ad 1595 ...

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118537

§. 129. Magdeburgenses Cæsari obluctantes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66584](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66584)

Sæc. XVI.
A.C. 1549.
ergo Pagetum adeuntes primum cum eo colloquium, atque evolutis aliquot diebus alterum habebant, quorum utrumque quamvis valde prolixum, haud alium tamen exitum est fortitum, nisi ut cuncta Pageti postulata rejicerentur, unde hic non sine indignatione inde recedere cogebatur.

§. CXXIX.

Magdeburgenses Cæsari obluētantes.

Sleid. l. 21.
p. 755.
Thuan. l. 6.
num. 4.
Nec magis contenti erant Magdeburgenses, eoquod illos Cæsar tanquam hostes suos haberet, semperque velut suos inimicos divexaret. Equidem sese ejus decreto de Religione edito continuata pertinacia subjicere recusabant, hinc eos armorum vi, non rationum pondere ad illud acceptandum compellere nitebatur, ac nondum pristinis calamitatibus, quibus eos antea vexabat, satiatus omne hostilis crudelitatis genus in hosce populos exerceri permittebat, usque adeo, ut eorum etiam patriam diripientium furori exponeret (*), cum autem urbis Senato-

(*) De hac Cæsaris sævitia Sleidanus, ac Thuanus, quos Continuator solos allegat, nullam mentionem faciunt: at Continuatori

natores de vi, & injuria sæpius incassum questi essent, tandem civium nomine apologiam edunt, in quo, *immerito, inquit, accusamur, quod pacem repudiamus, & totius Germaniæ quietem contumac-*

E 5

tuma-

nuatori ut suum livorem ostenderet, nimis opportuna videbatur occasio, qua Augustissimam Domum Austriacam calumnia vero simili insensam reddere, simulque contra omnem Inquisitionis a Catholicis in hæreticos exercitæ speciem declamare posset, id certo non facturus, si prætensa hæc crudelitas, vel ob profanam cujuscumque oppidi conservationem, vel ob unius sectæ ab altera oppressæ defensionem fuisset ab hæretico, vel alterius quam, Austriacæ Domus Principe exercita. Percipiamus tamen, quæ Sleidamus, & Thuanus, hanc in rem proferunt: *Magdeburgici, & Bremenses in Germania superabant, qui seu constantia sua, seu pertinacia efficiebant, ne plenam de domitis illis provinciis victoriam reportasse Cæsar diceretur, ac Magdeburgici quidem antea proscripti crebris etiam tunc edictisangebantur sollicitatis ad auxilia contra ipsos ferenda Saxonice Ordinibus: nec abnucebant plerique, sed ut reliqui Imperii Ordines idem facerent, postulabant, itaque licet nondum palam oppugnarentur, in magnis tamen angustiis versabantur: quippe cum in eos tanquam proscriptos quisque fortunam impune experiretur.*

Sæc. XVI. A.C. 1549. *tumacia nostra perturbemus : his præmissis objecta sibi crimina pro viribus diluere nitantur, ac tandem in hoc libello circa Augustanum Decretum hæc subjungunt : Nunc etiam vis animis, & mentibus infertur, quid enim formula illa Augustana aliud agitur, quam ut pontificiæ auctoritatis jugum, quod adeo genere se excussimus, rursus cervicibus nostris imponatur? ut errores nuper detecti, & certis Scripturæ testimoniis revicti in Domum Dei invehantur.*

Hoc scriptum mox divulgatum, atque ad omnes Imperii Ordines transmissum aliquamdiu animos mitigabat, brevi tamen pristinæ recruduere vexationes. Equidem Lubecenses, ac Luneburgici, id permittentibus Cæsaris Oratoribus, Magdeburgum profecti rebelles horum civium animos sedare, eosque ad subjectionem inducere nitentur, sed incassum erant omnia; cum ergo ob suam pertinaciam impendentem sibi tempestatem vererentur, aliud adhuc scriptum divulgarunt, idque iisdem rationibus fulcitum, atque in eo expositum, quod ex divino, atque ex humano jure rebellionis adeo convinci non possint, ut potius eorum aggressores ipsimet Christo Domino bellum inferant: postmodum accusationum capita ipsis objecta refellere conantur, dicentes,

ea

ea nonnisi calumnias esse ad eorum exitium adinventas. Verum omnes hæ apologiæ haud quaquam ipsis tranquillitatem procurabant, sed eorum dissensiones, quas cum Cæsare fovebant, longo adhuc tempore protrahebantur.

§. CXXX.

Fœdus Gallos inter, & Helvetios.

Præterea pia Cæsaris studia plurimum turbabantur fœdere Gallos inter, & Helvetios inito; cum enim Imperator novam armorum societatem inter ambas hasce Nationes agitari percepisset, nullum non movit lapidem, ut hoc consilium penitus everteret: verum haud amplius efficere poterat, nisi quod Tigurini, ac Bernenses huic fœderi accedere renuerent, ceteri autem Helvetiorum Pagi sese Gallis jungebant, moxque Regis nomine Jacobus Menagius Gagneus libellorum supplicum Præfectus, ac Guilielmus Plessius Liancurtius ab Henrico II. deputati hujus fœderis articulis subscripserunt: pro Helvetiis autem Valesii, ac Mulhusani Pagorum Deputati præter tres Rhætorum Tribus in has tandem condiciones convenerunt: I. *Fœdus cum Francisco I. initum, quamdiu Henricus viveret, & in quinqueannium post ejus mortem, cum Henrici hære-*

Sæc. XVI.
A.C 1549.

Sleidan. &
Thuan. l. c.
Belcar. com.
l. 25. n. 22.